אג'נדה

כולן בשביל אחת? פרשת ההטרדה המינית בעמותה סטית פתחה תיבת פנדורה

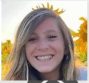

קורבן האונס החליטה להלחם ותובעת את הבר בו ניתן לה סם האונס
לקריאה ‹

הרשמו למהדורה היומית
המייל שלך
שלחי
☑ אני מאשר/ת קבלת ניוזלטרים ומידע פרסומי מאתר "את"

ערוצי תוכן
אג'נדה
אופנה
ביוטי
עיצוב
סלבס
גוף ונפש
משפחה
יחסים
חופש

מיוחדים
טורים אישיים
קריירה
פרסי האופנה

שירות לקוחות
שירות למנויות המגזין והמארזים
לרכישת מנוי למגזין את
לרכישת מנוי למארז את VIP BOX
תנאי שימוש
מדיניות פרטיות
הצהרת נגישות
כתבו לנו

יובל סיגלר תקשורת בע"מ
אודות "את"
המערכת
פרסום ושיתופי פעולה
תוכן מקודם
אתרים נוספים בקבוצה:
Timeout.co.il
Hashulchan.co.il
Thespoiler.co.il

© יובל סיגלר תקשורת בע"מ 2022
Designed, Developed and Powered by RGB Media

ברכה ברד, מנכ"לית עמותת כולן | צילום: איליה מלניקוב

אחרי התפוצצות פרשת ההטרדה המינית הגיעו אלינו עדויות על איומים, טיוח ומאבקי אגו דווקא במקום בו נשים נאבקות למיגור האלימות המינית בישראל. מה קורה בעמותת כולן? 5,430 מילים שחובה לקרוא

מאת **תומי שטוקמן** | 20 באפריל 2022

ביום ראשון, ה-3 באפריל, לפני שבועיים, נפל דבר בעמותת 'כולן'. אישה צעירה, מתנדבת לשעבר בעמותה הפמיניסטית הפועלת למיגור האלימות המינית בישראל, חשפה בציוץ טוויטר אנונימי כי הוטרדה מינית מספר פעמים לכאורה על ידי מנהלת בכירה (בשכר) בעמותה.

>> שלא נדע: המדריך המלא להתמודדות עם תקיפה מינית

פירות וירקות מהחקלאים המובילים
נוי השדה

הסיפור התפשט כמו אש בשדה קוצים בקרב חברות ותומכות העמותה, אך עד שעות הערב של אותו היום — דממה ארוכה נשמעה מברכה ברד, מנכ"לית העמותה, וכך גם מצד הבכירות האחרות בשדרת ההנהלה של הארגון. בערב יצא ציוץ תגובה לקוני בטוויטר, אך לא בנכסים הדיגיטליים האחרים של העמותה.

לאחר מכן הדברים התחילו לקרות בשני צירים במקביל: האחד — תגובות התחילו לצאת מהעמותה אחת ליום או יומיים — בהן סרטון של מנכ"לית העמותה, פוסט החתום על ידי מורן נאור מנהלת הוועד ופוסט מתנצל שקורא לחברות הקהילה ותומכותיה להגיע לכנס ולשוחח ב-29.4, יום שישי הבא — אך אף אחד מהם לא סיפק את הקהילה ושאלות רבות בתגובות לפוסטים אלו נותרו ללא מענה. שמה של הפוגעת לא הוזכר באף אחת מההודעות הרשמיות. בד בבד עלו תלונות על טיוח, השתקה ומוסר כפול, בהתחשב בכך שהארגון הנ"ל דורש מארגונים אחרים תגובות חריפות בהרבה כאשר נמצא פוגע בקרבם.

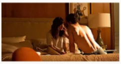
סקס: שבעה חטאים מחדר המיטות
מגדין את

כוח המחץ: הגנרל שהפסיק להפסיד לאל-קאעידה
מגדין אפוק | ממומן
מידע נוסף

אורין ג'ולי: "אני נאבקת כדי שנשים יוכלו להחזיק נשק"
מגדין את

סוחר בבורסה דרך הבנק? אצלנו העמלות הן עד 1/4 מהבנק. היכנס ותתחיל לחסוך עוד היום
אקסלנס טרייד | ממומן

הכתבות הנקראות ביותר עכשיו

- התאהבתי בגבר שאוהב גברים ואז הבנתי שהבעיה היא אצלי
- "פידז זה לא בהכרח מיני": נשות האוכל מתייצבות לצד ארז קומרובסקי
- מיכל אנסקי עוברת לניו יורק: "אני כבר מדמיינת את את החיים שלי שם"
- מיכל אנסקי חושפת את מה שהפקת "מאסטר שף" לא רצתה שתראו
- אלפי ספרים במבצע מיוחד | עברית - חנות ספרים - ממומן

typingdna focus
invite your friends, unlock 6 moods
learn more >

בציר המקביל, מתוך הקהילה הענפה שנוצרה סביב פעילות העמותה, עדויות נוספות התחילו לצוץ מתחת לפני השטח, רובן בטוויטר, וחלקן, נאמר לנו — גם בקבוצות הוואטסאפ והפייסבוק הרבות שמשויכות לארגון. רבות מהקבוצות הללו נסגרו על ידי המנהלות השכירות של העמותה — וכך לא התאפשר שיח בלתי אמצעי ולא פומבי בין החברות בהן. פעילות פמיניסטיות ונשים משפיעות רבות מיהרו לתמוך בנפגעות ולגנות את תגובת העמותה, ביניהן האקטיביסטית ומנהלת קהילת כולן בפייסבוק, נתלי מון, שהודיעה על התפטרותה בעקבות התנהלות העמותה במקרה, ואף חברת הכנסת לשעבר שלי יחימוביץ'.

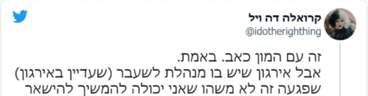
קרואלה דה ויל
@idotherighthing

זה עם המון כאב. באמת.
אבל אירגון שיש בו מנהלת לשעבר (שעדיין באירגון)
שפגעה זה לא משהו שאני יכולה להמשיך להישאר

הפסיכולוג הישראלי שהמציא נוסחה הפוכה להתמודדות ע...
מגדין אפוק | ממומן
מידע נוסף

קורבן האונס החליטה להלחם ותובעת את הבר בו ניתן לה ...
מגדין את

פנסיונרים זועמים – לא סיפרו לנו על הפטור ממס שמגיע לנו
ריאלי - כלכלה מעשית | ממומן

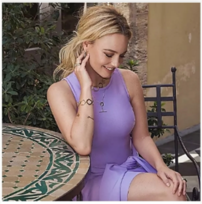

אליו אדישה. כרגע מנסה לעכל. זה קשה אבל אני
עושה את הדבר הנכון.
כי אני חושבת על האנשים שגרמתי להן לתרום
במחשבה שזה למטרה טובה.
סמכתי עליהן, הגנתי עליהן, טעיתי.>

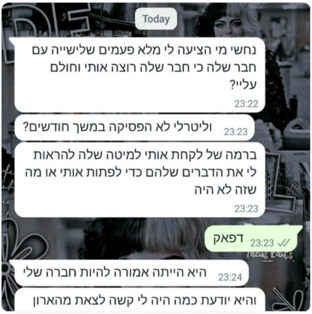
Today

נחשי מי הציעה לי מלא פעמים שלישייה עם חבר שלה כי חבר שלה רוצה אותי וחולם עלייי? 23:22

וליטרלי לא הפסיקה במשך חודשים? 23:23

ברמה של לקחת אותי למיטה שלה להראות לי את הדברים שלהם כדי לפתות אותי או מה שזה לא היה 23:23

דפאק 23:23

היא הייתה אמורה להיות חברה שלי 23:24

והיא יודעת כמה היה לי קשה לצאת מהארון

10:00 לפנה"צ · 3 באפר׳ 2022

קרא את השיחה המלאה בטוויטר

232 תשובה שיתוף

קרא 25 תשובות

לפני חמישה ימים, ב-15 באפריל, העלתה מנהלת הסושיאל של כולן, מרגלית לנק, תגובת התנצלות קצרה בשמה ובחשבונות הפומביים שלה, ובכך חשפה את זהותה כפוגעת בפרשה. בפוסט ההתנצלות היא מתארת את הקשר עם "נועם", כמה שחשבה שהיה 'חברות קרובה, עמוקה, כנה ומשוחררת, של נשים בוגרות ושוות', ומביעה חרטה על מעשיה. גם התגובה הזו נתפסה בקהילה כרפה מאוד (לראייה, מדריך ההתנצלות לכל פוגע מינית שהיא כתבה למגזין טיים אאוט הודבק שוב ושוב כתגובה לפוסט ההתנצלות שלה), ונראה כי חברות התנועה והקהילה שנרקמה סביבה, נמצאות בעיצומה של התעוררות מאסיבית.

בריאיון לקרן נויבך בכאן ב', סיפרה לראשונה בקולה "נועם" — כפי שמכנה עצמה הנפגעת — כי מנהלת בכירה בכולן, שכירה בארגון, הטרידה אותה מינית פעמים רבות לכאורה. היא תיארה את תוכן ההטרדות לפרטי פרטים — מגילויי הפנטזיות שהרעיפה הפוגעת על הנפגעת ועד ההטרדה הקיצונית ביותר שקרתה לכאורה בביתה של מרגלית לנק הפוגעת (הנפגעת לא חשפה את זהות הפוגעת גם בריאיון לנויבך), במהלך הפעלת חמ"ל לגיוס כספים עבור המשכורת שלה כמנהלת בשכר. הנפגעת סיפרה כי לנק לקחה אותה לחדר השינה שלה, ולתדהמתה, חשפה בפניה את אוסף צעצועי המין שלה ואף הצליפה בידה עם שוט. לדברי הנפגעת, לנק — הנחשבת ליד ימינה של ברד המנכ"לית — לא ניסתה להסתיר את התנהגותה מהסביבה.

עדי (שם בדוי), מתנדבת לשעבר: ״כשהיו עולים פוסטים ביקורתיים על העמותה והתגובות היו ממתנדבות לשעבר שחוו יחס דומה של חרמות, נזיפות או בריונות מצד המנהלות, הייתי מגיעה עם זה למרגלית או לברכה, מנכ״לית העמותה. התגובה תמיד הייתה זהה: אלו שקרים, אלו הגזמות, זה לא מה שקרה״

עברית - חנות ספרים
אלפי ספרים במבצע מיוחד
פתח

"מה שקרה איתי הוא לא חריג, לא באיך שהועזבתי, ולא באיך שהתנהלו מולי או בהלך דברים שנאמרו לי לגבי אותה פעילה ומנהלת לשעבר", אמרה הנפגעת לנויבך, שיש לה עבר של פגיעות מיניות עוד מילדות. היא סיפרה על חוויות קשות בעבודה בעמותה — בין היתר, טענה כי הועזבה ממנה ימים לא רבים לאחר שעברה אונס בשל "חוסר בסטנדרט ניהולי". לאחר מכן הציפו צעירות נוספות, מתנדבות לשעבר בעמותה, את החוויות שלהן.

זה הטיפ של יעל בר זוהר לשמירה על המשקל
מגזין את

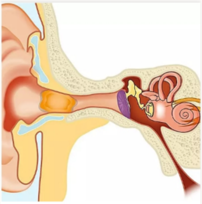

איך לנקות שעוות אוזניים בקלות
SAFE SWABBER | ממומן

בתחקיר באתר וואלה הן סיפרו על החוויות הרעילות והמטלטלות, ההזנחה הקשה, שהתלוותה להתנדבות בכולן.

כעת, אנחנו מביאות את סיפוריהן של תומכות ומתנדבות ותיקות בעמותה, שניתקו עצמן ממנה בשל ההתנהלות הקשה שחוו, התרגלו אליה או צפו בה מהצד. חלק מהמרואיינות ביקשו להישאר בעילום שם, וכל המתואר בכתבה הוא מתוך חוויותיהן האישיות או כאלו שנתקלו בהן במהלך קשריהן עם העמותה, ובעיקר עם העובדות היחידות בה בשכר: מנכ"לית העמותה, ברכה ברד, ושתי המנהלות השכירות שלה. כל המרואיינות הן בגירות מעל גיל 30, ואת פעילותן בעמותה עשו כבגירות.

בריונות וטיוח

עמותת כולן יוסדה ב-2017 על ידי גרעין של מספר נשים פמיניסטיות, והיא מושתתת ברובה על מתנדבות מלבד שלוש מנהלות מוצהרות בשכר. בשנתיים האחרונות מתנדבות לעמותה נערות רבות בגילאי 15-18, ומשתלבות בניהול הנכסים הדיגיטליים, מערך ההרצאות והקשר השותף עם מתנדבות אחרות. לפיכך הן נקראות בפי כל המרואיינות לכתבה "הנערות". יתרה מזאת, מרבית המתנדבות בעמותה מגיעות מרקע של פגיעה מינית. לאורך השנים קיימה העמותה פעילויות חשובות רבות, בין היתר הן מנהלות את המאבק בהאשמת הקורבן בישראל, עורכות את טקס הזיכרון השנתי לנשים שנרצחו על רקע אלימות במשפחה ומארגנות את צעדת השרמוטות בתל אביב — ובאמת שזה רק על קצה המזלג.

עברית - חנות ספרים
אלפי ספרים במבצע מיוחד
פתח

עדי (שם בדוי), התנדבה בארגון במשך קצת יותר משנה עד דצמבר האחרון, בתור מנהלת נכס דיגיטלי ויוצרת תוכן. היא עזבה את העמותה מסיבות אישיות שלא קשורות להנהלתה. עדי מספרת שהיא תכננה לחזור ולהתנדב בהמשך, אך שבמהלך הפרישה הזמנית ולצד אירועי התקופה האחרונה — האסימונים התחילו ליפול.

"זה התחיל מהציפייה להיות זמינות כל הזמן, מכולנו", היא משתפת, "היו מקרים שקמפיינים ירדו אלייך בשבע-שמונה בערך, בלי הודעה מוקדמת, בלי אופציה להתכונן. ברכה, המנכ"לית, שולחת את התמונה, הטקסט והלינק — תעלו את זה עכשיו דחוף דחוף דחוף. חלקנו החזקנו עבודות אינטנסיביות במקביל, חלקנו אימהות, לא תמיד הייתה לזה היענות וזה נענה בנזיפות על ידי המנהלות בשכר. מנהלת אחת כתבה 'אין מצב שאני שולחת משהו שאני צריכה ואין מענה'. לבוסית שלי בעבודה לא היו ציפיות כאלה ממני, אז כמתנדבת?".

> **ענבר נעמן, מתנדבת לשעבר: "כשהועלתה ביקורת מצד פמיניסטית מזרחית על השימוש במילה 'שרמוטה', מיד הרגיש כאילו המנהלות כועסות שמופנית כלפיהן ביקורת – אנחנו עושות, אנחנו מחליטות, אנחנו העמותה"**

אם זה נכון למועדון "חבר"
זה נכון בשבילי!
הצטרפו גם אתם ›
נכונים
סוכנות ביטוח בהתאמה אישית

עדי מספרת גם על מתנדבות נוספות בעמותה שפרשו ממנה, לאחר שננזפו על כך שהעדיפו את עבודותיהן היומיות על מטלות התנדבותיות שונות.

לצד האינטנסיביות והדרישות הבלתי פוסקות, הדגלים האדומים מתחילים לצוץ. "אני זוכרת ישיבת צוות אחת שהתקיימה אחרי שאחת הנערות שניהלה את עמוד הטיקטוק של צעדת השרמוטות הועפה מהעמותה, בעקבות התנהלות שהוגדרה כרעילה לכאורה מול נערות אחרות שעבדו איתה", מספרת עדי, "אותה נערה הייתה מפרסמת פוסטים בטוויטר על הפגיעה שעברה, ועל הניצול, ובאותה ישיבת צוות מרגלית (לנק, ת"ש), שהייתה אז המנהלת של כולנו, ביקשה מאיתנו להסיר ממנה עוקב ברשתות החברתיות מהחשבונות האישיים שלנו".

פוסט ההתנצלות של מרגלית לנק

liti.love
1,398 followers
View profile

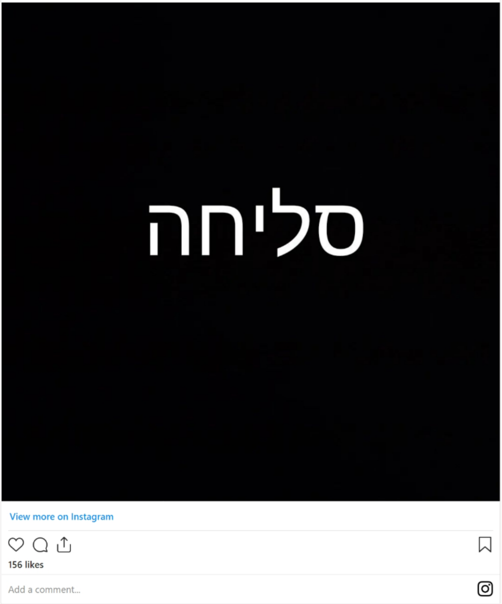

"זה זעזע אותי. באיזה עולם את אומרת לי איך להתנהל מהחשבון האישי שלי? לעשות 'אנפולו' למישהי זה בריוני לאללה, הרבה מאוד אנשים יכולים להיפגע מזה מאוד. מנהלת אחרת, בכירה ממני, התרעמה — וזה ירד מהפרק", היא ממשיכה, "בכלל — כשהיו עולים פוסטים ביקורתיים על העמותה והתגובות בהם היו ממתנדבות לשעבר שחוו יחס דומה של חרמות, נזיפות או בריונות מצד המנהלות, הייתי מגיעה עם זה למרגלית או לברכה, מנכ"לית העמותה. התגובה תמיד הייתה זהה: אלו שקרים, אלו הגזמות, זה לא מה שקרה".

דגל אדום נוסף עליו מספרת עדי קרה באזור ינואר של השנה שעברה. "עלה פוסט בקבוצה פמיניסטית של הארגון שנכתב על ידי מישהי בעלת תפקיד משמעותי בכולן. אותה פעילה הוצאה מהעמותה כי היא השמיעה הערות ורמיזות אובדניות לגבי עצמה, גם ברשתות. המתנדבת הזו תרמה הרבה לארגון, וכשהיא יצאה ממנו, איכות התוצרים בתחום שלה ירדה משמעותית. היא ביקשה מהמנהלות לפרסם שהיא לא זו שעומדת יותר מאחורי אותם תוצרים חלשים שיצאו, כדי שלא תיפגע מקצועית, והן סירבו. הבחורה הזו עוברת חוויות כל כך קשות, זה כבר פגע לה מאוד במוניטין, היא הוצאה מהעמותה — למה זה כל כך צובט לכן לעשות משהו עבורה?".

סרטון ההתנצלות של מנכ"לית עמותת "כולן" ברכה ברד

ענבר נעמן, עיתונאית ואקטיביסטית עצמאית, שעבדה בצמוד לארגון במסגרת צעדת השרמוטות, חוותה חרם אישי על בשרה. "ב-2019, לא הרבה זמן לפני שהפסקתי להיות פעילה בארגון צעדת השרמוטות, התחלתי להרגיש שמשהו לא בא לי בטוב. השיח בקבוצת הווטסאפ של המארגנות, בה היו חברות מנהלות מכולן, הראה לי איך הן מתייחסות לביקורת כשהיא מופנית מתוך הארגון", היא מספרת, "התגובות מצד המנהלות תמיד גרמו לי להרגיש שהן חושבות שהדברים אף פעם לא נכתבים מכוונה טובה — רק מכוונה רעה או קנאה, ניסיון להתנגד בכוח. כשהועלתה ביקורת מצד פמיניסטית מזרחית על השימוש במילה 'שרמוטה', מיד הרגיש כאילו הן כועסות שמופנית כלפיהן ביקורת — אנחנו עושות, אנחנו מחליטות, אנחנו העמותה".

"ההתנהגות ההיררכית הזו היא לא דינמיקה שמתאימה לעמותות בהן כולן באותו ראש ולמען אותה מטרה. גם בקהילה הפמיניסטית וגם בקהילה הלהט"בית למשל, שמאופיינות במאבקים רגישים, קשה להעביר ביקורת מתוך החשש התמידי שהיא תחטא למטרה, תפגע בה", מסבירה נעמן, "בדרך כלל שמרתי את הביקורת לעצמי, אבל פעם אחת אמרתי שאני חושבת שצריך לקחת משהו בחשבון, אולי באמת סביב שם הצעדה, ופשוט נמחקתי. לאחר מכן גיליתי שהן גם נזפו במתנדבות שעשו לי לייקים ברשתות החברתיות".

> בכירה לשעבר בעמותה: "תמיד התייחסו למי שמבקרת את הארגון כ'מתקיפה'. על אחת המנהלות הבולטות שעזבה, הן טענו שלא הייתה ברירה אלא להוציא אותה מהעמותה. בדיעבד התברר שזו ממש לא הייתה האמת"

פעילה בכירה לשעבר בארגון, שבחרה לא להיחשף בשמה, מספרת על השיח שהיה בנושא מזווית שולחן המנהלות, כשהגיע הרגע לדבר על התנהלות שאותן שכירות תפסו כ"לא מותאמת". "תרבות ההשתקה הייתה אינהרנטית", היא אומרת, "תמיד התייחסו למי שמבקרת את הארגון כ'מתקיפה'. בהתחלה חשבנו שזו פשוט סוגייה של רגישות לביקורת, לא עשינו מזה עניין. בפגישות הניהול הדברים נאמרו בצורה מאוד קז'ואלית וברמה שאת לא יכולה להבחין בכלל שמשהו דפוק. הרבה מהמתנדבות בעמותה הן נפגעות או חוות פוסט טראומה, וכולנו ידענו שזה יכול להתבטא בחוסר יציבות. אז הן לא היו אומרות את זה ב'ירידה' על אותה מתנדבת או על הביקורת שהובעה, אלא מתוך איזה רציונל — 'הקשיים הנפשיים שלה הופכים אותה ללא יציבה'. בפועל יש בזה מן האמת, אבל בדיעבד את מבינה שזה לא היה קשור למציאות, למה שקרה בפועל עם אותה מתנדבת".

"למשל, על אחת המנהלות הבולטות שעזבה סיפרו לנו שיום אחד היא פשוט נעלמה, מתנדבת שעשתה 'גוסטינג' למנהלות השכירות", היא מפרטת, "הן טענו שלא הייתה ברירה אלא להוציא אותה מהעמותה. בדיעבד התברר שזו ממש לא הייתה האמת. זו הייתה הצורה — לא אמרו לך דברים דרמטיים או אלימים, את לא מתעמקת בזה, הסיפור נשמע אמין, את לא מכירה אותה ואת עוברת הלאה".

ההתנהלות הזאת לא פסחה על סיפורה של "נועם", הנפגעת המרכזית, לפיה העזיבו אותה מהעמותה ימים ספורים לאחר שסיפרה להנהלה כי עברה אונס, אך המנהלות שיתפו את הקולגות שלהן בגרסה אחרת. "נאמר לנו שהיא קיבלה ליווי ממנהלת הנוער של העמותה, ושמנהלות נוספות עשו יחד איתה כל דבר מאז המקרה. לאחר מכן הן אמרו שההוצאה שלה מהתפקיד סוכמה איתה יחד כי 'זה יותר מדי בשבילה'. היא במצב קשה,

מפיצה דברים על העמותה, אנחנו לא רוצות להיכנס איתה לזה ובואו פשוט נתעלם מזה", משתפת אותנו הבכירה, "הוצגה לנו מציאות מקבילה".

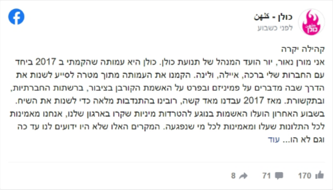

כולן - كلّهن
לפני כשבוע

קהילה יקרה
אני מורן נאור, יור הועד המנהל של תנועת כולן. כולן היא עמותה שהקמתי ב 2017 ביחד עם החברות שלי ברכה, איילה, ולינה. הקמנו את העמותה מתוך מטרה לסייע לשנות את הדרך שבה מדברים על פמיניזם ובפרט על האשמת הקורבן בציבור, ברשתות החברתיות, ובתקשורת. מאז 2017 עבדנו מאד קשה, רובינו בהתנדבות מלאה כדי לשנות את השיח.
בשבוע האחרון הועלו האשמות בנוגע להטרדות מיניות שקרו בארגון שלנו, אנחנו מאמינות לכל התלונות שעלו ומאמינות לכל מי שנפגעה. המקרים האלו שלא היו ידועים לנו עד כה וגם לא הו... עוד

170 71 8

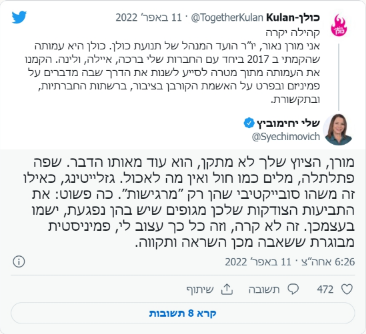

כולן-Kulan @TogetherKulan · 11 באפר׳ 2022
קהילה יקרה
אני מורן נאור, יו״ר הועד המנהל של תנועת כולן. כולן היא עמותה שהקמתי ב 2017 ביחד עם החברות שלי ברכה, איילה, ולינה. הקמנו את העמותה מתוך מטרה לסייע לשנות את הדרך שבה מדברים על פמיניזם ובפרט על האשמת הקורבן בציבור, ברשתות החברתיות, ובתקשורת.

שלי יחימוביץ @Syechimovich

מורן, הציוץ שלך לא מתקן, הוא עוד מאותו הדבר. שפה פתלתלה, מלים כמו חול ואין מה לאכול. גזלייטינג, כאילו זה משהו סובייקטיבי שהן רק ״מרגישות״. כה פשוט: את התביעות הצודקות שלכן מגופים שיש בהן נפגעת, ישמו בעצמכן. זה לא קרה, וזה כל כך עצוב לי, פמיניסטית מבוגרת ששאבה מכן השראה ותקווה.

6:26 אחה״צ · 11 באפר׳ 2022

472 תשובה שיתוף

קרא 8 תשובות

אירוע נוסף נרשם בשנה שעברה, סביב מקרה האונס במלונית הקורונה, בו הואשם ירין שרף כי אנס קטינה בת 12. "אחת הנערות שהועפה מהעמותה ומתנדבת נוספת שעזבה כשנה קודם לכן היו פעילות בארגון הפגנה גדולה לתמיכה בקטינה שנאנסה. העמותה החרימה את ההפגנה ולא לקחה בה חלק. כששאלתי את המנהלת שלי ישירות למה אף אחת מטעם העמותה לא הגיעה, היא אמרה שהנשים שיצרו את ההפגנה הן נגד העמותה", מספרת עדי, "הייתי בשוק, זו נערה בת 12 שנאנסה! בואו נלך לתמוך בה! אם כולן היא לא נותנת החסות להפגנה — לא תומכות. על אחת כמה וכמה אם המארגנות כבר לא 'משלנו'. אותה נערה שארגנה את ההפגנה הדביקה מדביקות של 'מאמינות לך' מחוץ לבית המשפט וזה כן עלה לנכסים הדיגיטליים של העמותה, אבל בגלל הזהות שלה — הפוסטים נמחקו תוך כמה שעות".

הפעילה הבכירה שעזבה לאחרונה את הארגון, מספרת שבשיחות בצוות ההנהלה הדברים נשמעו קצת אחרת. "לנו אמרו — אל תעלו דברים של ההפגנה כי אתן לא רוצות 'להיכנס איתה לפינה', כאילו מתוך גדלות נפש וחוסר רצון לריב", היא מספרת, "בסוף זה היה ארגון בעיקר של נערות, חלק מהן מהעמותה וחלק לא".

ההשתקה ברשתות החברתיות

"כשאת מצטרפת הן עושות לך 'לאב בומבינג' — כמה את מדהימה וכמה את תורמת למאבק, כמה את חשובה. זה היה לי נעים. אבל דברים יכולים להשתנות מאוד מהר", מוסיפה עדי, "לפני כמעט שנה איבדתי את העבודה שלי, ולא ניהלתי את הפלטפורמה שלי בעמותה שבועיים. הכל היה מת, לא סיפרתי לאף אחת כלום. אף אחת מהמנהלות לא התייחסה אליי או שאלה אותי מה שלומי ונפגעתי מאוד, כאילו נעלמתי מעל האדמה. מתוך המועקה, פרסמתי פוסט בטוויטר, ללא שם הארגון, וכתבתי בו ברמיזה — 'דמיינו שאתן נותנות את היכולת שלכן עבור מקום שאתן מאמינות בו ושאתן רוצות שיקדם את האינטרסים שלכן, ואת יורדת מתחת לרדאר בלי הודעה מוקדמת. במקום הזה שאומרים בו כמה אתן חשובות ומשנות — מצפצפים עליכן ואפילו לא שולחים הודעה אם אתן עדיין בחיים".

השיחה מהמנהלת הישירה של עדי, לא איחרה לבוא כשאותו פוסט התחיל לצבור תאוצה. "היא התנצלה וניסתה לספק הסברים, וחשבתי שהכל בסדר", היא ממשיכה לספר, "אחרי כמה דקות היא התקשרה אליי שוב, בזום, ודרשה ממני להוריד את הציוץ. למרות שלא היו בו שום סימנים מזהים, היא טענה ש'הנערות נפגעו'. פה כבר הייתי בשוק, הרגשתי שהיא משתמשת בהן ככלי לסחוט אותי רגשית, מעולם לא היה לי קשר עם המתבגרות בעמותה. אמרתי לה שאני ממש לא מסכימה עם זה אבל מחקתי את הציוץ, הייתי סחוטה ולא היו לי כוחות להיאבק. כשחזרתי זכיתי כמובן לשיחת בירור/נזיפה עם יו"ר הוועד ואותה מנהלת. הפכתי למתנדבת רעה".

> עדי, מתנדבת לשעבר בעמותה: "הייתי בשוק, זו נערה בת 12 שנאנסה! בואו נלך לתמוך בה! אם כולן היא לא נותנת החסות להפגנה – לא תומכות. על אחת כמה וכמה אם המארגנות כבר לא 'משלנו'. בגלל הזהות של הנערה שארגנה את ההפגנה – הפוסטים נמחקו תוך כמה שעות"

"בצעדת השרמוטות האחרונה, מנהלת שיתופי הפעולה בהתנדבות הרימה הפנינג של המון עמותות שהרימו את הדוכנים שלהן ומכרו מרצ'נדייז ברחבת הבימה", מספרת הפעילה הבכירה, "זה היה מדהים. היא הרימה את זה לבד בהתנדבות, אבל המנהלות השכירות לא לקחו בזה חלק. זה פשוט לא הוזכר ברשתות, הועלם לגמרי מרשימת ההישגים של כולן כי זה לא היה 'שלהן'".

אותה פעילה שופכת אור גם על ההשתקה סביב הפרשה החדשה. "לפני שבועיים, כשנחשפנו לפוסט של התלונה האנונימית ברשתות החברתיות, מיד התרעתי שצריך לדבר עם הקהילה ולתת לכולן אפשרות להתבטא. עד שמונה בערב, כשעלה הפוסט הלקוני בטוויטר, מצאתי את עצמי במלחמה יחד עם שתי מנהלות נוספות על הפרסום הזה, המנהלות השכירות בכלל לא רצו להתייחס או לשחרר הודעה!".

הנערות שמאחורי הקלעים

רוב הנערות המתנדבות הגיעו לעמותת כולן בעקבות צעדת השרמוטות, עליה פרשה העמותה את חסותה ב-2018. השמחה על כך הייתה קטנה מאוד בקרב מנהלות העמותה, וההיסוס גדול יותר.

"היו כמה מאיתנו שהצביעו על כך שלא צריך להיות נוער בתנועה", מספרת הבכירה לשעבר, "זה התחיל מחזון של לתת להן כלים אקטיביסטיים, אבל לאט לאט זה נהיה מסוכן. אין לנו את ההכשרה, אנחנו לא גוף טיפולי, ואין פה פלטפורמה שתיתן להן את המענה הנכון. מדובר בנערות שנפגעו ומתעסקות בתוכן עמוס טריגרים, ויש המון מהן. התגובה של ההנהלה בשכר הייתה — אנחנו יודעות שיש בעיות ואנחנו פותרות את זה, יש נשות מקצוע".

WE BELIEVE YOU
WE BELIEVE YOU

מאמינות לך? מרגלית לנק (משמאל) | צילום: עמותת 'כולן'

האם אכן היו נשות מקצוע? הדעות בנושא חלוקות. מלבד מתנדבת שהייתה בקשר עם הבנות, מורה במקצועה, ומתנדבת נוספת שהייתה אחות בהכשרתה ועבדה עם יוצאות מעגל הזנות — לא מצאנו תיעוד של עובדת או מתנדבת אחת, עובדת סוציאלית או גורם מטפל, שליוותה את הנערות מטעם הארגון והייתה מוכשרת מקצועית לטפל בנפגעות תקיפה מינית.

"אם הייתי יודעת לפני כן מה הלך עם הנערות האלה, מזמן כבר לא הייתי שם", מדגישה אותה מנהלת, "תמיד אמרו לנו שעובדים על זה, אז הנחנו שאלה חבלי לידה גם תוך כדי שהצבענו על דברים בעייתיים בהתנהלות. חשבו שהן ילכו להכשרות וילמדו ושצריך סבלנות, בסך הכל אנחנו עושות פה משהו טוב וזה לוקח זמן. אני מרגישה כל כך תמימה מול הדבר הזה".

גם עדי מספרת מצידה על המציאות של בנות הנוער בעמותה. "הן רצו לקחת את הפגיעה שעברו ולעשות ממנה משהו חיובי, וזה מבורך. אבל הגבולות היטשטשו — חוויתי את זה הרבה מהמנהלת הישירה שלי, שבאינטרקציה שלה איתן לא היה ברור אם היא מנהלת או חברה. מנהלת אחרת שהייתה אחראית עליהן הייתה עבורן כמעט כמו אלוהים".

קבוצות הוואטסאפ והפייסבוק של העמותה נוהלו בהתנדבות, ומתוך כך בלי גבולות משמעותיים ובלי ליווי מקצועי. "בקבוצה אחת רוב החברות היו נערות או נשים צעירות, רבות מהן נפגעות בעצמן. היה שם תוכן מטורף לגמרי — איומי התאבדות, תכנים שהם טריגר שלא ניתן להתעלמות לנפגעות תקיפה מינית", מוסיפה אותה בכירה, "כשביקשתי שתהיה בתוך הקבוצה אשת מקצוע — נאמר לי שאין תקציב, ואף אחת מהמנהלות בשכר לא נקטה צעד. לאחר מכן פעלנו כדי שנהלי הקבוצה ישתנו ואז סגרנו אותה. הצענו למי שמעוניינת לעבור לקבוצה חדשה שפתוחה רק בשעות מסוימות, ושעוסקות בה בפעולות משותפות — משתפות פוסטים מרגיזים או מצחיקים, עוזרות בהסברה וכולי".

ענבר נעמן נמצאת בקשר עצמאי עם מספר נערות שפרשו מהעמותה, על מנת לספק להן כתף, ייעוץ ואוזן קשבת. "איזו סיבה יש לנערה בת 15-16 להגיע לאקטיביזם בתחום הזה אם היא לא מנסה לרפא משהו? מרביתן נפגעות, וזו ההגדרה המדויקת של נוער בסיכון — אבל לא הייתה הכרה בזה", היא אומרת, "אקטיביזם הוא מסוכן כי הוא יכול להרגיש כמו ריפוי, אבל הוא לא מרפא בפני עצמו. ברור שיותר קל להתמודד עם טראומות כשאת חלק ממשהו, אבל בסוף היום את לבד".

> ד"ר תמר רוטמן, מתנדבת לשעבר: "הייתי מצפה משדרת הניהול הבכירה לקחת אחריות אישית ולהתפטר. גם אם הן יחליטו לא לסגור את הארגון – אני חושבת שמבחינה אתית הן צריכות להקפיא כל פעילות שלהן, ובמיוחד את זו הכספית. הבחירה לשתוק, במיוחד כעובדות מקבלות משכורת, לא מובנת לי. מה אתן מנסות להסתיר?"

"הנערות האלו פעלו בעמותה ללא גבולות, ללא שכר, נתנו להן לעבוד שעות ארוכות מדי גם בקנה מידה של משרה מלאה שאפשר להרוויח בה יופי של כסף", ממשיכה נעמן, "המשכורת של המנכ"לית והמנהלות התאפשרה רק כי היה כוח עבודה זול, לא מוגן, שלא מועסק ואין לו זכויות — שלעיתים אף גייס בעצמו תרומות למשכורות העובדות. לנערות אין מילה אמיתית של השפעה בעמותה, הן רק המוציאות לפועל, והכל — ללא מענה מקצועי מול התכנים שעשויים להיות עבורן טריגר. נערה אחת סיפרה שבשלוש בלילה הגיעה הודעה לטיקטוק של הארגון, אליו הייתה לה גישה, ממישהי שמנסה לפגוע בעצמה. היא ניהלה את כל האירוע לבד באמצע הלילה, כשאין לה לאן לברוח מזה וגם אין לה עם מי להתייעץ".

עדי (שם בדוי) מספרת גם על מקרים בהם הנערות קיבלו תפקידים שחרגו מתחומי האחריות המותאמים להן. "העוזרת של מרגלית לתקופה הייתה טינאייג'רית בהתנדבות, וכשמרגלית עצמה לא הייתה זמינה — אותה מתנדבת ביצעה את התפקיד שמרגלית עשתה בתשלום — ללא שכר. מרגלית הייתה מנהלת הדיגיטל של העמותה, וזה תפקיד מאוד תובעני. בפלטפורמות האלה יש תכנים לא פשוטים, אנשים יכולים לדבר אלייך מאוד לא יפה ובמקרים קשים יותר גם לשתף איתך את הטראומה שלהם לפרטי פרטים".

"למתנדבות הבוגרות של העמותה הייתה פעם בחודש בערך פגישה בזום עם גורם מטפל, אבל נערה נוספת כתבה לי אתמול בטוויטר שאין עובדת סוציאלית בעמותה, היא מעולם לא ראתה גורם מטפל או קיבלה מענה הולם לקשיים שלה", היא אומרת בכעס, "הדבר הכי נורא הוא — כשראינו את הפוסט המקורי של הנפגעת שהתלוננה על הטרדה מינית סדרתית, כולנו הבנו קולקטיבית שמדובר בעמותת כולן, וכולנו הבנו שמדובר במנהלת הספציפית הזו, בלי שהיא הסגירה את זה בפוסט. זה מראה כמה ההתנהלות של המקום קלוקלת — כשכולן יודעות שהמחדל נמצא שם, בלי שאף אחת תגיד את זה במפורש. גוף פמיניסטי עם התנהלות לא פמיניסטית בעליל". זה המקום לציין כי כבר פורסם כי בעמותה אין ממונה על הטרדות מיניות.

תפקיד ההאצה במתנדבות לעבוד התבצע גם הוא על ידי בנות נוער במקרים מסוימים. "גיליתי בדיעבד שילדה בת 17 הייתה אחראית על מתנדבות אחרות בטיקטוק, לראות שהן מייצרות כמות טובה של תוכן", מספרת אותה בכירה שפרשה, "גם הרבה מיצרניות התוכן הן נערות פגועות, אז נוצרו המון משברים בצוות וזה יצר המון אינטריגות. זה מזעזע. כבר במשבר הראשון המנהלות היו צריכות לומר מיד 'אין לנו כלים לטפל בזה' ולעצור את זה בלי להתמהמה".

"הנערות האלה באות במסות גדולות יותר בקיץ, והרבה מהעיסוק שלהן הוא להסתובב בתל אביב ולבקש תרומות", מוסיפה עדי, "אנשים לא מתים על פמיניסטיות, בלשון המעטה, והן מספרות בפוסטים שלהן שהן הלכו לערוך התרמה וצעקו עליהן והעירו להן — סיטואציות שיכלו היו להיות מסוכנות ולהיגמר ממש רע. מילא לבוא לחמ"ל לגייס תרומות במזגן, מקסימום יצעקו עליהן קצת בטלפון, אבל ברחוב זו סכנה מיידית. מה אם יפול עליה איזה דגנרט שלא ידע לעצור את עצמו?".

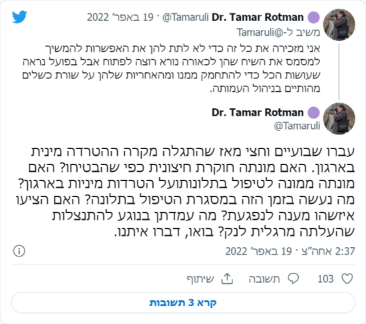

Dr. Tamar Rotman @Tamaruli · 19 באפר׳ 2022
משיב ל-@Tamaruli
אני מזכירה את כל זה כדי לא לתת להן את האפשרות להמשיך למסמס את השיח שהן לכאורה נורא רוצה לפתוח אבל בפועל נראה שעושות הכל כדי להתחמק ממנו ומהאחריות שלהן על שורת כשלים מהותיים בניהול העמותה.

Dr. Tamar Rotman
@Tamaruli

עברו שבועיים וחצי מאז שהתגלה מקרה ההטרדה מינית בארגון. האם מונתה חוקרת חיצונית כפי שהבטיחו? האם מונתה ממונה לטיפול בתלונותועל הטרדות מיניות בארגון? מה נעשה בזמן הזה במסגרת הטיפול בתלונה? האם הציעו איזשהו מענה לנפגעת? מה עמדתן בנוגע להתנצלות שהעלתה מרגלית לנק? בואו, דברו איתנו.

2:37 אחה״צ · 19 באפר׳ 2022

"מצאתי עצמי יושבת בשבועות האחרונים וחושבת — 'האם הן לא הקדישו לזה מחשבה?' יש לנו ציפייה יותר גבוהה מאנשים שעוסקים בתחום הזה", מצטרפת נעמן לטענות, "מרגיש שהשאלות לא נשאלו, יש לכן כוח בידיים — אתן צריכות לוודא שאתן לא מנצלות אותו. אם אתן מארגנות משהו, איך אתן מוודאות שבטוח שם? אלימות מינית לא תמיד קורית מתוך רצון בכוח, היא גם קורית מתוך התעלמות מהכוח שיש לנו. איך הן נתפסו כל כך לא מוכנות כשזה קרה?".

נוכח התנהלות העמותה בפרשה החדשה, החליטו הנערות לעשות מעשה. מלבד הפוסטים התומכים ששיגרו ברשתות, הן השתלטו על הטוויטר של צעדת השרמוטות ושינו את הכיתוב בביו של העמוד: "למתקפות מתוכננות ומתוזמנות יש לפנות למייל של נוער שרמוטות, בשביל עוד בולשיט מצטדק פנו למייל של עמותת כולן". המנהלות השכירות עלו על ההשתלטות העוינת תוך כמה דקות ועצרו את המהלך.

"הרי לימדו אותן להאמין למתלוננת, זה מה שכל העמותה הזו מושתתת עליו, והן השתמשו בכלי הזה כי לדבר אמת מול הכוח", אומרת נעמן, "אני יכולה רק לדמיין איך זה מרגיש כשאת צריכה להתנגד למי שלימדו אותך כל מה שאת יודעת בעולם הזה של האקטיביזם והפמיניזם".

איפה הכסף?

הליקויים בהתנהלות העמותה לא פוסחים גם על הפן הכלכלי, על פי המרואיינות שלנו. בתלונה שהוגשה על יד ד"ר תמר רוטמן לרשם העמותות (עוד על כך בהמשך) מצוינים אי סדרים כלכליים בולטים בתקציב העמותה החשוף לציבור: למשל, בשנת 2020, השתתפה העמותה בפעילות מחאה בקפריסין סביב אונס התיירת הבריטית, במסגרתה היא מימנה כרטיס טיסה למתנדבת בשם מאי ברזילאי, בת זוגה של מנכ"לית הארגון. לא ברור מדוע העמותה מימנה דווקא את כרטיס הטיסה הזה ולא כרטיסי טיסה למתנדבות אחרות. בנוסף, בתקציב 2021 נראה כי שולמו יותר משלוש משכורות, אך לא ברור למי. נוסף על כך, בספטמבר 2020 רכשה העמותה תווי שי בשווי 1,746 ש"ח — אותם העניקה כמתנות חג לראש השנה למנכ"לית העמותה ול-19 פעילות שונות, כאשר אין בנמצא את רשימת הפעילות המדוברות או קריטריונים לבחירה בהן.

WE BELIEVE YOU
WE BELIEVE YOU
WE BELIEVE YOU

ברכה ברד (שנייה מימין בשורה האחורית) ולצדה מרגלית לנק (שלישית מימין בשורה האחורית) בקפריסין | צילום: עמותת כולן

גם הפעילה הבכירה, מתוך הארגון, מספרת שסוגיית הכסף הייתה נוכחת מאוד תמיד. "דיברו איתנו הרבה על משכורות וזה נראה לנו מבורך — בקטע של בואו נעשה פמיניזם עם מודל כלכלי במשרה מלאה, שמגיע מתוך הקהילה. החזון היה — בואו נממן נשים שמפנות את הכוח והמשאבים שלהם לרצון המשותף של הקהילה אבל לא מתפשרות על התמורה — וזה הרגיש נכון", היא אומרת ומיד מסייגת, "הבעיה היא שהן לקחו את הכספים לכיס, או לכל הפחות — לא עשו איתן דברים. על מה העובדות בשכר עובדות כל היום? לא הצלחנו לקבל תשובה אבל מעולם לא חשדנו בזה, הן היו האחיות שלנו למאבק".

דורשות תשובות: הגשת תלונה לרשם העמותות

ד"ר תמר רוטמן, היסטוריונית, אקדמאית, ופעילה פמיניסטית במאבקים רבים, הכירה את עמותת כולן דרך צעדת השרמוטות ועזרה להן במשך תקופה קצרה בכתיבת פוסטים לפייסבוק. היא מעידה שגם בלי קשר למעורבותה בפעילות הארגון, העשייה הייתה קרובה לליבה והיא תרמה לארגון באופן תדיר. "שמתי לתרום מכישורי כדי לעודד מודעות פמיניסטית, ובנוסף תרמתי כסף וסייעתי בהפצת בקשות התרומה שלהן בטוויטר ובפייסבוק. עם השנים התיידדתי עם פעילות בולטות בעמותה. לכן מה שקורה פה בשבועיים האחרונים מטלטל אותי גם ברמה האישית, והחלטתי לעשות מעשה".

"האופן שבו הנהלת העמותה הגיבה לתלונה על ההטרדה המינית ולביקורת הציבורית שעלתה כנגד פעולות שננקטו, הובילו אותי לנסות להבין טוב יותר איך העמותה מתנהלת", היא מסבירה, "כבר לפני כמה חודשים הפסקתי את תמיכתי הכספית בעמותה כי היו דברים שלא אהבתי — גיוס הכספים למשכורות או התמקדות במכירת מוצרים, וגם דברים פרסונליים בתוך הארגון שבילבלו אותי — כמו טענות לחסימה של פעילות מהעבר וצורת העבודה עם הנוער".

ד"ר רוטמן התחילה לחקור בעזרת מתנדבות ותומכות נוספות לשעבר, וגילתה אי סדרים נוספים. "גיליתי למשל, שאני לא היחידה שקיבלה רק חלק זעום מהקבלות על התרומות שלה, וגם זה אחרי בקשות חוזרות ונשנות, או שיש הרבה שורות לא ברורות בתקציב העמותה ואין מי שתענה על השאלות. אין שקיפות אמיתית, והרגשתי שיש לי אחריות להשמיע את הביקורת הזו. לכן, פניתי לרשם העמותות בתלונה על אי סדרים בניהול העמותה. אם המסקנות שעלו בתחקיר שלי שגויות, אני אשמח להכות על חטא, אבל אם עמותה ציבורית מסרבת לתקשר עם הקהילה שתמכה בה ומימנה אותה כל השנים — לא ראיתי ברירה אלא לבקש סיוע מגוף רשמי שיחייב מענה לשאלות שלנו".

התלונה הוגשה לרשם העמותות ב-12 באפריל וטרם קיבלה מענה. ד"ר רוטמן אומרת בפה מלא שמטרתה בהגשת הדו"ח היא סגירתה של עמותת כולן. "לעמותה היה חלק משמעותי בפעילות הפמיניסטית שלי בשנים

האחרונות, אבל אני לא רואה היתכנות להמשך קיומה. אני מצפה מנשים שעומדות בראש ארגון לדעת לקחת אחריות, ובראש ובראשונה לתת תמיכה למתלוננת ולהגיב באופן שהן מצפות לו מארגונים אחרים. על זה אוסיף את הבחירה למנות מישהי מבפנים לניהול החקירה — בחירה שכבר שונתה אך עדיין לא עודכנו במי הבודקת החדשה — והחוסר בממונה להטרדות מיניות. זו הפקרות מוחלטת. הייתי מצפה משדרת הניהול הבכירה לקחת אחריות אישית ולהתפטר. גם אם הן יחליטו לא לסגור את הארגון — אני חושבת שמבחינה אתית הן צריכות להקפיא כל פעילות שלהן, ובמיוחד את זו הכספית. הבחירה לשתוק, במיוחד כעובדות מקבלות משכורת, לא מובנת לי. מה אתן מנסות להסתיר?".

תגובתה של מרגלית לנק:

"אני מצטערת. אני רוצה לכתוב עוד הרבה דברים, אבל זה העיקרי והמשמעותי שבהם. ביום ראשון שעבר, שמעתי לראשונה שמישהי שהייתה שותפה שלי למאבק נגד אלימות מינית נפגעה מההתנהגות שלי. המילים והמעשים שלי פגעו בה, ואני מצטערת על זה. אני גם מצטערת שהייתי חלק מסביבה שלא איפשרה מקום בטוח לפנות אליו עם הפגיעה הזו. אני תפסתי את הקשר בינינו כחברות קרובה, עמוקה, כנה ומשוחררת, של נשים בוגרות ושוות, ולכן הרשתי לעצמי לדבר על נושאים שהיום אני מבינה שלא היו מותאמים. אחרי שהבחנתי שהיא לא מעוניינת — התנצלתי והרגשתי שהמשכנו להיות חברות. באותו זמן לא הבחנתי עד כמה אופן ההתבטאות שלי הפריעה לה. הייתי צריכה להיות יותר קשובה. פגעתי בה, אכזבתי את עצמי, ועוד רבות אחרות. בבקשה, אל תשתמשו בדברי כדי להקטין או לזלזל בחוויה או בכאב שלה.

> מרגלית לנק: "אני תפסתי את הקשר בינינו כחברות קרובה, עמוקה, כנה ומשוחררת, של נשים בוגרות ושוות, ולכן הרשתי לעצמי לדבר על נושאים שהיום אני מבינה שלא היו מותאמים. אחרי שהבחנתי שהיא לא מעוניינת – התנצלתי והרגשתי שהמשכנו להיות חברות"

מעולם לא רציתי להיתפס כדמות מעל כל ביקורת, סמכתן עלי שאצעד בראש המאבק נגד אלימות מינית. לשמוע שפגעתי במישהי, מאוד ערער את כל מה שניסיתי לייצג. לא הבנתי באותו הזמן שהקשרים שנוצרו ביני לבין המתנדבות אינן חברויות, בעוד הן תפסו אותי כבכירה בארגון אני תפסתי אותן כחברות שלי — זאת הייתה טעות. הייתי צריכה להבין שהיחסים בינינו צריכים להשתנות ברגע שהפכתי למנהלת בשכר. עזבתי את תנועת כולן לפני כשלושה חודשים מסיבות רבות, בין השאר כי הרגשתי שאין לי מספיק כלים כדי ללוות, ולעבוד עם נפגעות אלימות מינית.

אני מתנצלת בפני מי שפגעתי בה, ובפני מי שהרגישה שהיא לא יכולה לפנות אלי בנושא, ובפני כל מי שראתה בי מודל לחיקוי פמיניסטי והתאכזבה. הדבר האחרון שרציתי זה לפגוע בא.נשים אחרות. כואב לי על הכאב שגרמתי. אני נושאת באחריות של המילים והמעשים שלי, ורוצה ללמוד להתנהל בצורה רגישה ואחראית יותר בעתיד. סליחה, ותודה".

תגובת מורן נאור מטעם עמותת כולן:

"נפלנו בכלל הבסיסי של נאה דורשת נאה מקיימת. זה קרה גם בגלל ההלם והתדהמה שלנו, אבל זה לא מספיק. אנחנו חייבות דין וחשבון לקהילה שלנו ואנחנו ניתן אותו. אנחנו מבינות את היקף האכזבה מאיתנו ויודעות שבפנינו תקופה מאתגרת עד שנוכל לשקם את האמון ולפעול ביתר שאת למען המטרה שלשמה הקמנו את העמותה.

אנחנו במשבר כתוצאה מהתנהלות לא נכונה שלנו כארגון לאחר פרסום טענות על הטרדה מינית מצד מתנדבת לשעבר בארגון. אנחנו כשלנו בתגובתנו הראשונית לאירוע, טעינו ואכזבנו את הקהילה שלנו ונשים באשר הן. אנחנו מתמודדות עם המשבר ומתחקרות את התנהלותנו, מסיקות מסקנות ולקחים ואת כל אלה נפרסם באופן שקוף וגלוי לאחר שנקיים מפגש קהילתי עם התומכות שלנו ביום ה-29.4.

יחד עם זאת, נבקש להבהיר כי מרביתן המוחלט של הטענות שהתבקשנו להגיב עליהן על ידי העיתון, אינן מדויקות, מבוססות על חצאי אמיתות או מוטעות מהיסוד.

תחילה חשוב להבהיר שסיוע לנפגעות אלימות ותקיפה מינית ניתן על-ידי מרכז הסיוע, ב-1202, שהן הגורם המוסמך לכך, ולא על ידי אף גורם אחר ובטח לא על ידי 'כולן'. הארגון בפירוש אינו מהווה ארגון של תמיכה בנפגעות, ודאגנו להדגיש זאת תדיר בפני הפעילות שלנו. "כולן" הוא ארגון ששם לעצמו מטרה למגר את האלימות המינית באמצעות שינוי השיח, ולמטרה זו התגייסו נשים רבות, ביניהן גם בנות נוער.

פעילות הנוער לוותה על-ידי מנהלות ייעודיות שהן נשים בוגרות — מורה בתיכון ועו"סית לשעבר — שמכירות את האוכלוסייה ויודעות כיצד לגשת אליה. הרעיון אגב הועלה על ידי הנוער וכמו הרבה יוזמות אחרות אפשרנו לזה לקרות. בהקשר זה יצוין כי מעולם לא הצהרנו כי אנחנו מעסיקות עו"סית בארגון, אלא שיקפנו לפעילות נוער שהמנהלת האחראית עליהן היא גם עו"סית בהכשרתה. כל ניסיון להציג דברים באור אחר הינו חוטא לאמת.

> מורן נאור, מנהלת הוועד של עמותת כולן: "נשים שחוו פגיעה מינית עלולות למצוא עצמן חוות טריגרים בעקבות הפגיעה במגוון הזדמנויות שונות, לרבות במסגרת עבודתן, בחיי המשפחה

שלהן וגם כחלק מחיי ההתנדבות. הדרך להתמודד עם כך אינה פשוטה כלל, אבל המפתח לכך הינו כמובן קבלת עזרה וטיפול"

למעלה מ-80% מהפגיעות בנשים מתרחשות במעגל הקרוב להן. זה נתון מזעזע. קשה לחשוב שהסביבה